

gene *alene* er afsat til at sikre, at TV 2 fortsat kan producere børne-tv på det nuværende niveau, selv om der kommer forbud mod børnereklamer omkring børneudsendelser.

Pengene er, som det fremgår af medieaftalen, og som jeg har sagt flere gange før, afsat til en styrkelse af TV 2's børneprogrammer.

Jens Rohde (V):

Selv om jeg har søgt aktindsigt i den her sag, burde det fremgå meget klart af spørgsmålet, at det ikke er korrespondancen mellem ministeriet og TV 2, som er interessant i den her sag. Jeg har sådan set kun søgt aktindsigt for at få dokumenteret, hvorledes sagen forholder sig.

Men det er jo et faktum, at kulturministeren over for Danmarks Radio og i en pressemeddelelse skriver, at »pengene er afsat til at sikre, at TV 2 fortsat kan producere børne-tv på det nuværende niveau, selv om der kommer forbud mod børnereklamer omkring børneudsendelser.«

Det er et faktum, at der efter medieforligets indgåelse er sendt et brev til TV 2's bestyrelsesformand, hvor der står: »Derimod blev det afklaret, at medieaftalen hverken pålægger TV 2 at bringe flere børneprogrammer i sendefloden eller at øge stationens udgifter til børneprogrammer med 60 mio. kr. i forhold til det nuværende niveau, og at der er tale om kompensati-on.«

Og så må jeg altså meddele ministeren, at TV 2's direktør, Cristina Lage, på Dansk Journalistforbunds FagFestival i Nyborg mandag den 6. november kl. 12.20 bekræftede aftalen, som jeg har omtalt her, og at den skulle være indgået den 29. marts, altså en aftale om, at pengene er afsat til at sikre, at man kan producere børne-tv på det nuværende niveau, selv om der kom det børnereklameforbud.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg har talt med Cristina Lage om, hvad hun har udtalt på det pågældende møde, og jeg forstår ikke på det, hun har sagt til mig, at det er præcis den måde, hun har udtrykt sig på. Men under alle omstændigheder synes jeg måske, det kan være en lille smule problematisk for kulturministeren at stå her og enten afkræfte eller bekræfte, hvad en direktør for TV 2 har sagt på et møde.

Under alle omstændigheder, vil jeg gerne sige til hr. Jens Rohde, at det, jeg har at henholde mig til, er den aftale, jeg har lavet med forligspartierne, det er den aftale, jeg har lavet med CD, Det

Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF. Det, der er det afgørende, er: Hvad er der aftalt dér? Og der er aftalt, at vi skal styrke børneudsendelserne på TV 2, og at der skal bruges nogle penge til det.

Jens Rohde (V):

Vil det sige, at det, der blev aftalt på det møde, der fandt sted den 29. marts efter medieforligets indgåelse mellem kulturministeren og TV 2's ledelse, ikke er gældende? Vil det sige, at det møde bare blev holdt for sjov?

Vil det sige, at den pressemeddelelse, kulturministeren efterfølgende udsendte, at hele brevet til TV 2's bestyrelsesformand – som jeg godt nok *har* hørt ministeren beklage, så lad os holde os til pressemeddelelsen – at ministerens udtalelser til Danmarks Radios Radioavis kl. 19.00 samme aften, ikke har nogen gyldighed? Er det det, ministeren står og siger her?

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Det, jeg siger, er, at der ikke i pressemeddelelsen står »alene«. Og det, jeg også siger, er, at i medieaftalen står der, at TV 2 skal styrke børneudsendelserne, og der står også i medieaftalen, at der skal bruges nogle penge til det.

Det er en fordrejning, når hr. Jens Rohde siger, at der i pressemeddelelsen står »alene«, at pengene »alene« skal bruges til ... Pengene skal også bruges til andre ting, nemlig at gå ind og styrke den samlede børneprogramflade på TV 2.

Jens Rohde (V):

Det er korrekt, at der ikke står »alene«. Jeg skal beklage, at det er formuleret i spørgsmålet som »alene«.

Men forskellen er vel i virkeligheden ens. Nu hænger ministeren sig i det ene ord, men strengt taget står der stadig væk, at pengene er afsat til at sikre, at TV 2 fortsat kan producere børne-tv på det nuværende niveau, selv om der kommer forbud imod børnereklamer omkring børneudsendelser.

Hidtil har vi hele tiden hørt ministeren tale om, at alt, hvad ministeren har sagt, tænkt og følt før medieforligets indgåelse, ikke gælder. Det kan man så kalde en selvdesavouering; det er så, hvad det er.

Det, der så er indgået af aftaler, det, der så er sagt efter medieforligets indgåelse, må jo være gældende, og når ministeren har omtalt det brev, der er skrevet til hr. Jens Bilgrav-Nielsen, som formuleringssfejl og fodfejl, jamen så er det